

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 361

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 26 mai 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
LEGI ȘI DECRETE					
118.	— Lege privind modificarea art. 151 din Legea educației naționale nr. 1/2011	2	Decizia nr. 213 din 31 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	6–10	
480.	— Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea art. 151 din Legea educației naționale nr. 1/2011	2	Decizia nr. 255 din 7 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală	10–13	
★					
119.	— Lege pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
481.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001	3	6.	— Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrele I și Ișledera II	13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE					
Decizia nr. 193 din 31 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 39/2011 pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și pentru completarea art. 51 ¹ din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului		4–6	565/576/946. — Ordin al ministrului energiei, întreprinderilor mici și mijlocii și mediului de afaceri, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea Comercială „Medserv Min” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri		14–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind modificarea art. 151 din Legea educației naționale nr. 1/2011**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Articolul 151 din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 151. — (1) Pot participa la admiterea în ciclul I de studii universitare absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă.

(2) În cadrul metodologiei proprii, instituțiile de învățământ superior stabilesc facilități sau condiții speciale referitoare la admiterea candidaților la programe de studii universitare de licență, care au obținut în perioada studiilor liceale distincții la olimpiadele școlare și/sau la alte concursuri naționale sau internaționale.

(3) Candidații la studiile universitare de licență care au obținut, în perioada studiilor liceale, distincții (premiile I, II, III, mențiuni) la olimpiadele școlare internaționale recunoscute de Ministerul Educației și Cercetării Științifice beneficiază de dreptul de a se înscrie, fără susținerea concursului de admitere, pe locuri finanțate de la buget, pentru un program de licență, masterat sau doctorat.

(4) Bursa «Meritul Olimpic» se acordă, conform alin. (3), pe toată durata studiilor liceale și universitare, dacă se menține performanța. Bursa se acordă din fonduri bugetare, din bugetul Ministerului Educației și Cercetării Științifice.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

IOAN CHELARU

București, 21 mai 2015.

Nr. 118.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind modificarea art. 151
din Legea educației naționale nr. 1/2011**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea art. 151 din Legea educației naționale nr. 1/2011 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 mai 2015.

Nr. 480.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru modificarea Legii administrației publice locale
nr. 215/2001

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 66, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 66. — (1) Primarii comunelor pot înființa, în limita numărului maxim de posturi aprobate, un post de consilier al primarului. Primarii orașelor, municipiilor și ai municipiilor reședință de județ pot înființa, în limita numărului maxim de posturi aprobate, cabinetul primarului, compartiment distinct, format din:

- a) maximum 2 posturi, la orașe și municipii;
- b) maximum 4 posturi, la municipii reședință de județ.

(2) Personalul încadrat pe posturile prevăzute la alin. (1) este numit și eliberat din funcție de către primar.”

2. La articolul 105, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 105. — (1) Președintele consiliului județean poate înființa, în limita numărului maxim de posturi aprobate, cabinetul președintelui, compartiment distinct, format din maximum 4 posturi.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 21 mai 2015.
Nr. 119.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru modificarea
Legii administrației publice locale nr. 215/2001

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 mai 2015.
Nr. 481.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 193

din 31 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 39/2011 pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și pentru completarea art. 51¹ din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 39/2011 pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și pentru completarea art. 51¹ din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Asociația Camera de Comerț și Industrie România—Elveția în Dosarul nr. 27.251/301/2013 al Judecătoria Sectorului 3 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 923D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 56 din 5 februarie 2014 și nr. 470 din 23 septembrie 2014. Referitor la invocarea principiului libertății de asociere, apreciază că, având în vedere competențele Camerei Naționale, o astfel de critică este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 27.251/301/2013, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 39/2011 pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și pentru completarea art. 51¹ din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.** Excepția a fost ridicată de Asociația Camera de Comerț și Industrie România—Elveția într-o cauză având ca obiect obligația de a face.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate instituie în favoarea unei organizații nonguvernamentale, în speță Camera de Comerț și Industrie a României, prerogativele unei veritabil organ constatator de stat, însărcinat cu exercițiul autorității publice.

6. De asemenea, consideră că, prin acordarea sau retragerea avizului de către Camera de Comerț și Industrie a României camerelor bilaterale, se creează o insecuritate a actului juridic și se aduce atingere libertății comerțului desfășurat

de membrii comercianți care derulează afaceri prin mijlocirea acestor camere bilaterale. Totodată, apreciază că „posibilitatea retragerii avizului reprezintă o lezare a proprietății corporale de care dispune asociația care, teoretic, nu mai poate face uz de nume, chiar dacă există o hotărâre judecătorească ce îi permite”.

7. **Judecătoria Sectorului 3 București** nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate, însă o consideră admisibilă, având legătură cu soluționarea cauzei și pertinentă.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II din Legea nr. 39/2011 pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și pentru completarea art. 51¹ din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 31 martie 2011, cu următorul cuprins:

„(1) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, camerele de comerț bilaterale sunt obligate să prezinte Camerei de Comerț și Industrie a României toate documentele care să ateste îndeplinirea condițiilor de organizare și funcționare prevăzute de Legea nr. 335/2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

(2) După împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), Camera de Comerț și Industrie a României va proceda la retragerea avizului camerelor de comerț bilaterale care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 46 din Legea nr. 335/2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, și va aviza persoanele juridice care întrunesc condițiile prevăzute de lege.”

12. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 40 alin. (1) — Dreptul de asociere, art. 135 alin. (2) lit. a) — Economia și art. 136 — Proprietatea.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare, iar prin Decizia nr. 470 din 23 septembrie 2014,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, a statuat constituționalitatea acestora. La paragraful 16 al acestei decizii Curtea, făcând referire la jurisprudența sa, a constatat că, prin dispozițiile de lege ce fac obiectul controlului de constituționalitate, nu sunt încălcate prevederile art. 40 alin. (1) din Constituție, întrucât printr-o normă imperativă legiuitorul poate da prioritate interesului public. Condițiile impuse prin lege în ceea ce privește denumirea unor asociații nu aduc atingere dreptului de asociere, ci constituie o măsură necesară prevăzută de legiuitor într-o societate democratică pentru protejarea instituțiilor publice de interes național sau local, din cauza faptului că există riscul să se creeze confuzie între acestea și asociații cu denumire similară. În acest sens este Decizia nr. 1.249 din 19 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 16 decembrie 2008.

14. De asemenea, prin Decizia nr. 56 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 13 martie 2014, Curtea a reținut că modificarea denumirii asociației sau fundației și punerea de acord a acestei denumiri cu regulile introduse prin legea criticată se realizează cu autorizarea instanței judecătorești, printr-o încheiere, prin care judecătorul verifică legalitatea actelor depuse și dispune înscrierea modificării referitoare la denumirea asociației sau fundației în registru. Curtea a constatat că legea similară criticată nu desființează hotărâri judecătorești, și anume încheierile prin care se dispune înscrierea asociației sau fundației în registru, și nici nu intervine asupra executării acestor hotărâri judecătorești, ci doar stabilește că asociațiile, fundațiile sau federațiile legal constituite la data intrării în vigoare a acesteia aveau obligația să își modifice denumirea, punând-o de acord cu noile dispoziții, într-un anumit termen de la intrarea ei în vigoare.

15. Totodată, Curtea a reținut că hotărârile judecătorești prin care s-a dispus înscrierea asociației sau fundației în registru înainte de intrarea în vigoare a legii criticate au fost, sunt și vor fi executate până la dizolvarea sau lichidarea acestora, în condițiile cap. IX — „Dizolvarea și lichidarea” din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și ale art. II alin. (2) din Legea nr. 22/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații. Într-o astfel de situație în care se are în vedere modificarea — în ceea ce privește denumirea — a actului constitutiv sau a statutului asociației sau fundației, se vor pronunța noi hotărâri judecătorești, cu un obiect diferit față de cele prin care s-a dispus înregistrarea în registru, și anume încheieri prin care se dispune înscrierea în registru a modificărilor privind denumirea asociației sau fundației, fără ca legea criticată să reglementeze cu privire la executarea hotărârilor judecătorești prin care s-a dispus înscrierea asociației sau fundației respective, astfel încât printr-o atare procedură nu se stabilesc cazuri de rediscuție a soluțiilor definitive, ci se are în vedere reglementarea unor cauze noi având ca obiect cererile formulate în temeiul legii noi, prin care se solicită modificarea denumirii asociației sau fundației, pentru a o pune de acord cu noile prevederi legale.

16. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

17. Distinct de cele menționate, Curtea reține că, potrivit art. 24 alin. (1) din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 6 decembrie 2007, Camera de Comerț și Industrie a României — Camera Națională — este organizație neguvernamentală, autonomă, nonprofit, de utilitate publică, cu

personalitate juridică, ce reprezintă, sprijină și apără interesele generale ale comunității de afaceri din România, urmărind promovarea și dezvoltarea industriei, comerțului, serviciilor și agriculturii, în concordanță cu cerințele economiei de piață.

18. Cu privire la camerele de comerț bilaterale, Curtea observă că Legea nr. 335/2007, în art. 46 și art. 47, prevede că acestea sunt organizații autonome, neguvernamentale, apolitice, cu caracter nonprofit, cu personalitate juridică, create în scopul dezvoltării relațiilor economice ale României cu țările pentru care au fost create și promovării, apărării și susținerii intereselor economice ale comunității de afaceri în raport cu autoritățile publice și cu organismele din țară și străinătate. De asemenea, camerele de comerț bilaterale se înființează la inițiativa comercianților, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, și dobândesc personalitate juridică la data înregistrării lor în Registrul asociațiilor și fundațiilor, iar la cererea de înregistrare a acestora se vor anexa avizul ministerului de resort și avizul Camerei Naționale.

19. Totodată, legea prevede că se dizolvă și se lichidează, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, și că pe teritoriul României nu pot exista două sau mai multe camere bilaterale privind aceleași state. Este obligatoriu pentru camerele bilaterale înființate pe teritoriul României ca unul dintre state să fie România.

20. Prin urmare, Curtea constată că art. II din Legea nr. 39/2011, potrivit căruia camerele de comerț bilaterale trebuie să prezinte Camerei de Comerț și Industrie a României toate documentele care să ateste îndeplinirea condițiilor stabilite de Legea nr. 335/2007, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 39/2011, întrucât, în caz contrar, după împlinirea termenului de 30 de zile, Camera de Comerț și Industrie a României retrage avizul, reprezintă dispoziții tranzitorii care au drept scop protejarea unui interes de ordine publică, deoarece prin înființarea camerelor de comerț bilaterale se urmărește dezvoltarea relațiilor economice ale României cu țările pentru care au fost create și promovării, apărării și susținerii intereselor economice ale comunității de afaceri în raport cu autoritățile publice și cu organismele din țară și străinătate.

21. Cât privește celelalte critici de neconstituționalitate, Curtea reține că în jurisprudența sa a statuat că obligația statului de a asigura „libertatea comerțului” concomitent cu „protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară”, prevăzută de art. 135 alin. (2) lit. a) și b) din Constituție, se îndeplinește prin reglementări legale corespunzătoare. A se vedea în acest sens Decizia nr. 232 din 25 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 2 iulie 2004.

22. Referitor la critica de neconstituționalitate potrivit căreia posibilitatea retragerii avizului de către Camera de Comerț și Industrie a României ar reprezenta o lezare a proprietății corporale de care dispune asociația, sub aspectul denumirii sale, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită deoarece, potrivit dispozițiilor de lege criticate, retragerea avizului intervine ca o sancțiune pentru neîndeplinirea unei obligații prevăzute de lege, și anume aceea de a prezenta toate documentele care să ateste îndeplinirea condițiilor de organizare și funcționare prevăzute de Legea nr. 335/2007, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 39/2011. Or, această sancțiune prevăzută de lege nu poate fi privită ca o încălcare a prevederilor art. 136 din Constituție, care reglementează, cu valoare de principiu, tipologia dreptului de proprietate, subiectele dreptului de proprietate publică, obiectul dreptului de proprietate publică, protecția dreptului de proprietate publică și protecția dreptului de proprietate privată.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația Camera de Comerț și Industrie România—Elveția în Dosarul nr. 27.251/301/2013 al Judecătorei Sectorului 3 București și constată că dispozițiile art. II din Legea nr. 39/2011 pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și pentru completarea art. 51¹ din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 3 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 31 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 213

din 31 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Cristina Maria Aonițioaei și alții, Stelian Maricel Ailoiie și alții, Paul Ungureanu și alții și Mariana Bădrăgan și alții, în dosarele nr. 2.602/40/2014, nr. 2.605/40/2014, nr. 2.597/40/2014 și nr. 2.599/40/2014 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica”, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Rodica Antohe și alții, Mirela Gorgovan și alții, Jenica Rodica Munteanu și alții, Andra Camelia Anghel și alții, Alexandru Buzoianu și alții, Angelica Pestrea și alții, Angelica Toncea și alții, Mioara Otilia Căpităneanu și alții, Maria Mirela Mocanu și alții, Elena Negru și alții, Elisabeta Gherase și alții, Maria Calomeiț și alții, Gheorghe-Marian Abrașu și alții, Valeriu Rusu și alții în dosarele nr. 955/113/2014, nr. 1.050/113/2014, nr. 939/113/2014, nr. 962/113/2014, nr. 956/113/2014, nr. 1.048/113/2014, nr. 1.111/113/2014, nr. 987/113/2014, nr. 1.392/113/2014, nr. 947/113/2014, nr. 1.017/113/2014, nr. 1.450/113/2014,

nr. 1.165/113/2014 și nr. 1.114/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Adam Ildico și alții, Kalmandi Istvan-Csaba și alții și Ramona Ruști, în dosarele nr. 1.708/83/2014, nr. 1.318/83/2014 și nr. 1.322/83/2014, și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Alezar Tunde și alții, Albert Rozalia și alții, Raluca Daniela Boldan și Jakab Emese Eva, Bertok Edith și alții, Almasi Pirooska Emese și alții, în dosarele nr. 1.467/83/2014, nr. 1.468/83/2014, nr. 1.470/83/2014, nr. 1.472/83/2014 și nr. 1.477/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, și de același sindicat, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi Pop Erzsebet și alții, în Dosarul nr. 1.308/83/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, precum și de Sindicatul Liber „Educația” Galați, în numele și pentru membrii săi de sindicat Dana Bălăuță și alții, Camelia Ciucă și alții, Loredana-Doinița Chiscoci și Elena-Cristina Pomohaci, Mirela Geanina Radu, Georgeta Enacopol, Daniela Păcuraru și alții, în dosarele nr. 3.858/121/2014, nr. 3.788/121/2014, nr. 3.992/121/2014, nr. 3.993/121/2014, nr. 3.813/121/2014 și nr. 3.955/121/2014 ale Tribunalului Galați — Secția I civilă, cauze care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.170—1.172D/2014, nr. 1.188—1.191D/2014, nr. 1.244D/2014, nr. 1.245D/2014, nr. 1.285D/2014, nr. 1.295D/2014, nr. 1.296D/2014, nr. 1.314D/2014, nr. 1.323D/2014, nr. 1.324D/2014, nr. 1.331D/2014, nr. 1.332D/2014, nr. 1.334D/2014, nr. 1.345—1.348D/2014, nr. 1.425—1.431D/2014, nr. 4D/2015, nr. 5D/2015, nr. 163D/2015 și nr. 195D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 26 martie 2015, în prezența reprezentanților autorilor excepției și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer,

fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a conexat dosarele nr. 1.171D/2014, nr. 1.172D/2014, nr. 1.188—1.191D/2014, nr. 1.244D/2014, nr. 1.245D/2014, nr. 1.285D/2014, nr. 1.295D/2014, nr. 1.296D/2014, nr. 1.314D/2014, nr. 1.323D/2014, nr. 1.324D/2014, nr. 1.331D/2014, nr. 1.332D/2014, nr. 1.334D/2014, nr. 1.345—1.348D/2014, nr. 1.425—1.431D/2014, nr. 4D/2015, nr. 5D/2015, nr. 163D/2015 și nr. 195D/2015 la Dosarul nr. 1.170D/2014, care a fost primul înregistrat, și, având în vedere cererea de amânare pentru depunerea de concluzii scrise formulată de reprezentanții autorilor excepției, a amânat pronunțarea, în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992 coroborate cu ale art. 222 alin. (2) din Codul de procedură civilă, pentru data de 31 martie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin încheierile din 4 noiembrie 2014 și din 25 noiembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 2.602/40/2014, nr. 2.605/40/2014, nr. 2.597/40/2014 și nr. 2.599/40/2014, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011**, ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat: Cristina Maria Aionițioaei și alții, Stelian Maricel Ailoaie și alții, Paul Ungureanu și alții, Mariana Bădrăgan și alții, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

4. Prin încheierile din 6 noiembrie 2014, din 30 octombrie 2014, din 11 noiembrie 2014, din 18 noiembrie 2014, din 20 noiembrie 2014, din 13 noiembrie 2014, din 4 decembrie 2014 și din 15 ianuarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 955/113/2014, nr. 1.050/113/2014, nr. 939/113/2014, nr. 962/113/2014, nr. 956/113/2014, nr. 1.048/113/2014, nr. 1.111/113/2014, nr. 987/113/2014, nr. 1.392/113/2014, nr. 947/113/2014, nr. 1.017/113/2014, nr. 1.450/113/2014, nr. 1.165/113/2014 și nr. 1.114/113/2014, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica”, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Rodica Antohe și alții, Mirela Gorgovan și alții, Jenica Rodica Munteanu și alții, Andra Camelia Anghel și alții, Alexandru Buzoianu și alții, Angelica Pestrea și alții, Angelica Toncea și alții, Mioara Otilia Căpităneanu și alții, Maria Mirela Mocanu și alții, Elena Negru și alții, Elisabeta Gherase și alții, Maria Calomeiț și alții, Gheorghe Marian Abrașu și alții, Valeriu Rusu și alții în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

5. Prin încheierile din 27 noiembrie 2014, din 20 noiembrie 2014 și din 4 decembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 1.708/83/2014, nr. 1.318/83/2014, nr. 1.322/83/2014, nr. 1.467/83/2014, nr. 1.468/83/2014, nr. 1.470/83/2014, nr. 1.472/83/2014 și nr. 1.477/83/2014, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011**, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Adam Ildico și alții, Kalmendi Istvan-Csaba și alții și Ramona Ruști, și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Alezar Tunde și alții, Albert Rozalia și alții, Raluca Daniela Boldan și Jakab Emese Eva, Bertok Edith și alții, Almasi Piroška Emese și alții, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

6. Prin Sentința civilă nr. 1.764 din 20 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.858/121/2014, prin Sentința civilă

nr. 1.675 din 13 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.788/121/2014, prin Sentința civilă nr. 1.489 din 23 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.992/121/2014, prin Sentința civilă nr. 1.490 din 23 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.993/121/2014, prin Sentința civilă nr. 1.484 din 23 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.813/121/2014, și prin Sentința civilă nr. 1.487 din 23 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.955/121/2014, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011**, excepție ridicată de Sindicatul Liber „Educația” Galați, în numele și pentru membrii săi de sindicat Dana Bălăuță și alții, Camelia Ciucă și alții, Loredana-Doinița Chiscoci și Elena-Cristina Pomohaci, Mirela Geanina Radu, Georgeta Enacopol, Daniela Păcuraru și alții, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

7. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.308/83/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Erzsebet Pop și alții, în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile Legii nr. 63/2011 contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 877/2011. În acest sens, arată că, prin Legea nr. 63/2011, salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate, deși, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 877/2011, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice, începând cu data de 1 ianuarie 2010, trebuia făcută în raport cu salariile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, adică prin luarea în calcul a unui coeficient de multiplicare 1,000 cu valoarea de 400 lei. Conform considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 877/2011 și celor ale deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3/2011 și nr. 11/2012, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008.

9. Autorii excepției arată că, în fapt, Legea nr. 63/2011 a readus valorile salariale ale cadrelor didactice la nivelul stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, care a fost declarată neconstituțională, ceea ce a condus la o scădere a cuantumului salariilor de 25%. În acest sens, susțin că, după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877/2011, Guvernul avea obligația să respecte prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție și să modifice salariile prevăzute în anexele Legii nr. 63/2011 prin raportarea lor la valorile stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008.

10. În concluzie, autorii excepției susțin că dispozițiile Legii nr. 63/2011 sunt neconstituționale, întrucât contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, deoarece aceste dispoziții „perpetuează prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, chiar dacă introduc în locul coeficienților de multiplicare rezultatul înmulțirii acestora”. Soluția constituțională pentru uniformizarea salariilor din învățământ „era raportarea valorilor la cele rezultate din prevederile Legii nr. 221/2008, constituțională.”

11. **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă, Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale,**

Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă, Tribunalul Galați — Secția I civilă și Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere exprimat în dosarele Curții Constituționale nr. 423D/2014, nr. 644D/2014 și nr. 625D/2014, în sensul constituționalității dispozițiilor de lege criticate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente și concluziile scrise depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011, cu modificările ulterioare. Deși Legea nr. 63/2011 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, având aplicabilitate limitată în timp, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acesteia, întrucât își produce efecte în cauzele în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Mai mult, aplicabilitatea Legii nr. 63/2011 a fost prelungită de legiuitor, succesiv, până la sfârșitul anului 2015.

17. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principala critică a autorilor excepției de neconstituționalitate este aceea că salariile personalului didactic și didactic auxiliar trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul (calculat pe baza coeficientului de multiplicare 1,000 de 400 lei) prevăzut de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Astfel, autorii excepției critică noua reglementare a salarizării personalului didactic și didactic auxiliar — Legea nr. 63/2011, cu privire la care Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, constatând constituționalitatea acestora.

19. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a amintit, la paragraful 15 al acestei decizii, jurisprudența

sa referitoare la dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). De asemenea, la același paragraf, Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57. Cu privire la exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

20. Prin aceeași decizie, paragraful 16, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ

21. Cu privire la principiul constituțional al art. 1 alin. (5), prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea s-a pronunțat în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate asupra Legii privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ (devenită Legea nr. 63/2011), reținând că acesta impune existența unei legislații predictibile, unitare și coerente. De asemenea, impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice, stabilitatea regulilor instituite prin acestea, ceea ce presupune obligații deopotrivă opozabile atât legiuitorului primar, cât și celui delegat. Curtea a mai constatat că aceste exigențe nu sunt încălcate, câtă vreme legea a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii socioprofesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. Această lege temporară a fost promovată în scopul de a crea premisele necesare pentru ca statul să își îndeplinească obligațiile constituționale menționate, prin aplicarea măsurilor preconizate urmând să se asigure existența fondurilor necesare pentru ca întreg personalul din învățământ să își poată primi drepturile cuvenite, în aceleași condiții, fără discriminări. Totodată, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit cuantum și dreptul de a primi efectiv salariul cuvenit pentru perioada în care munca a fost prestată. În același sens sunt Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*,

paragraful 94, și Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației*, paragraful 58.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate de Curte prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea reține că aceasta a avut ca obiect dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, potrivit cărora reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009. Prin această decizie, Curtea a reținut considerentele Deciziei nr. 3 din 4 aprilie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a admis recursul în interesul legii care viza aplicarea dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, stabilind că acestea se aplică pe toată perioada cuprinsă între 1 octombrie 2008 și 31 decembrie 2009. Astfel, Curtea a reținut că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009. În același sens, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 — personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 „are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”.

24. Or, Curtea reține că dispozițiile de lege care au făcut obiectul deciziei sus-menționate a Curții Constituționale și Deciziei nr. 11 din 8 octombrie 2012 au fost abrogate prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care ar fi trebuit să se aplice începând cu data de 1 ianuarie 2011, dar, potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, legiuitorul a stabilit că „în

anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010”. Începând cu data de 13 mai 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 63/2011 care a reglementat încadrarea personalului didactic și didactic auxiliar și salarizarea acestui personal, pe baza unor noi grile de salarizare, prevăzute în anexele la lege, ce instituie salarii de încadrare pentru fiecare funcție în parte, fără raportare la un coeficient de multiplicare astfel cum era prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată prin Legea nr. 221/2008.

25. Așadar, considerentele rezultate din Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și din deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative diferite. Deciziile pronunțate în cadrul soluționării unor recursuri în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsesc aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare.

26. Curtea observă că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, legiuitorul a reglementat prin art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor, indemnizațiilor și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care nu fac parte, potrivit legii, din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014, iar prin art. 2 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor, indemnizațiilor și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care nu fac parte, potrivit legii, din salariul de bază al personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015 și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

27. În final, Curtea ține să sublinieze că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Cristina Maria Aionițioaei și alții, Stelian Maricel Ailoaie și alții, Paul Ungureanu și alții și Mariana Bădrăgan și alții, în dosarele nr. 2.602/40/2014, nr. 2.605/40/2014, nr. 2.597/40/2014 și nr. 2.599/40/2014 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica”, în

numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Rodica Antohe și alții, Mirela Gorgovan și alții, Jenica Rodica Munteanu și alții, Andra Camelia Anghel și alții, Alexandru Buzoianu și alții, Angelica Pestrea și alții, Angelica Toncea și alții, Mioara Otilia Căpităneanu și alții, Maria Mirela Mocanu și alții, Elena Negru și alții, Elisabeta Gherase și alții, Maria Calomeiț și alții, Gheorghe-Marian Abrașu și alții, Valeriu Rusu și alții în dosarele nr. 955/113/2014, nr. 1.050/113/2014, nr. 939/113/2014, nr. 962/113/2014, nr. 956/113/2014, nr. 1.048/113/2014, nr. 1.111/113/2014, nr. 987/113/2014, nr. 1.392/113/2014, nr. 947/113/2014, nr. 1.017/113/2014, nr. 1.450/113/2014, nr. 1.165/113/2014 și nr. 1.114/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Adam Ildico și alții, Kalmándi Istvan-Csaba și alții și Ramona Ruști, în dosarele nr. 1.708/83/2014, nr. 1.318/83/2014 și nr. 1.322/83/2014, și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Alezar Tunde și alții, Albert Rozalia și alții, Raluca Daniela Boldan și Jakab Emese Eva, Bertok Edith și alții, Almasi Piroska Emese și alții, în dosarele nr. 1.467/83/2014, nr. 1.468/83/2014, nr. 1.470/83/2014, nr. 1.472/83/2014 și nr. 1.477/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, și de același sindicat, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi Pop Erzsebet și alții, în Dosarul nr. 1.308/83/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, precum și de Sindicatul Liber „Educația” Galați, în numele și pentru membrii săi de sindicat Dana Bălăuță și alții, Camelia Ciucă și alții, Loredana-Doinița Chiscoci și Elena-Cristina Pomohaci, Mirela Geanina Radu, Georgeta Enacopol, Daniela Păcuraru și alții, în dosarele nr. 3.858/121/2014, nr. 3.788/121/2014, nr. 3.992/121/2014, nr. 3.993/121/2014, nr. 3.813/121/2014 și nr. 3.955/121/2014 ale Tribunalului Galați — Secția I civilă și constată că dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, Tribunalului Galați — Secția I civilă și Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 255

din 7 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marcel Savin în Dosarul nr. 865/32/2014 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 193D/2015.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că normele procesual penale ale art. 459 alin. (2) privind admiterea în principiu a cererii de revizuire își au corespondent în art. 403

alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968, așa încât, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale referitoare la aceste din urmă prevederi, concretizată în deciziile nr. 325 din 29 martie 2012 și nr. 518 din 15 mai 2012, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din camera de consiliu din data de 30 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 865/32/2014, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Marcel Savin într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire în materie penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că, în speță, ne aflăm într-o situație similară celei reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, când, pronunțându-se asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (5)—(8) din Codul de procedură penală, Curtea a admis în parte excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală,

potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților, este neconstituțională. Așa încât consideră că, în speța de față, se face aplicarea principiului de drept „*a simili ad simile*”, dispozițiile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală „*fiind implicit declarate neconstituționale*”. În continuare, susține că prevederile de lege criticate limitează liberul acces la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, încalcă egalitatea în fața legii, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și celelalte dispoziții constituționale și convenționale invocate prin aceea că examinarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire nu are loc în ședință publică, părțile fiind, astfel, în imposibilitate de a-și susține punctul de vedere în fața instanței, „*această procedură nefiind la îndemâna părților*”, desfășurându-se ca „*un proces în spatele ușilor închise*”.

6. Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că și în Codul de procedură penală din 1968, la art. 403 alin. 1, era prevăzută aceeași soluție legislativă. Arată că prevederile menționate au fost supuse controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională pronunțând, între altele, deciziile nr. 325 din 29 martie 2012 și nr. 470 din 14 noiembrie 2013, a reținut faptul că, prin natura și conținutul ei specific, o astfel de procedură prealabilă, de examinare a revizuirii sub aspectul admisibilității în principiu, nu vizează însăși soluționarea căii extraordinare de atac, ci doar verificarea întrunirii condițiilor de exercitare a acesteia referitoare la încadrarea cererii în termenul legal, la întemeierea ei pe cazurile prevăzute în lege și depunerea ori invocarea mijloacelor de probă în dovedirea cazului de revizuire. Altfel spus, instanța se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției, ca și în cazul judecării recuzării sau a strămutării pricinilor. Cât timp procedura admiterii în principiu nu privea însăși judecarea pe fond a cererii de revizuire — o atare procedură fiind reglementată cu caracter exclusiv în art. 405 din Codul de procedură penală din 1968 — Curtea a constatat că dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968 nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la apărare și la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se ocupă de fondul cauzelor, de drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, instanța arată că, în conformitate cu prevederile art. 129 din Constituție, reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor definitive constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Așa fiind, reglementarea unui filtru prealabil, de natură necontencioasă, care să împiedice soluționarea unor cereri informe ori care nu se încadrează în cazurile prevăzute de lege, nu este în măsură să încalce dreptul la un proces echitabil, întrucât nu are ca obiect judecata pe fond a unei acuzații de natură penală. De altfel, arată instanța, revizuentul are posibilitatea de a remedia neajunsurile cererii respinse ca inadmisibile, constatate de instanță în această etapă prealabilă, și să reia procedura în cadrul termenelor generoase prescrise de lege, dar bineînțeles în măsura în care aceste neajunsuri pot fi înlăturate, iar nu de a formula noi cereri în mod abuziv. Semnificativ, consideră instanța, este faptul că acuzatul poate reitera calea extraordinară de atac a revizuirii în favoarea sa oricând, dreptul la un proces echitabil fiindu-i asigurat în mod nelimitat. În concluzie, apreciază că dispozițiile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală nu sunt contrare nici prevederilor constituționale și nici celor din pacte și convenții internaționale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „*Admiterea în principiu*”, care au următorul conținut: „*Admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu, fără citarea părților*”.

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit cărora respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 16 referitor la egalitatea de drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv, art. 14 referitor la interzicerea discriminării și art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu trimitere la art. 1 referitor la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție și la art. 2 paragraful 1 referitor la dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la aceeași Convenție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 459 alin. (2) sunt incluse în Partea specială a Codului de procedură penală, titlul III „*Judecata*”, capitolul V „*Căile extraordinare de atac*”, secțiunea a 3-a destinată revizuirii. Analizând reglementarea de ansamblu, cuprinsă în art. 452—465 din noul Cod de procedură penală, Curtea observă caracterul de cale extraordinară de atac al revizuirii, prin folosirea căreia se pot înlătura erorile judiciare comise cu privire la faptele reținute printr-o hotărâre judecătorească definitivă, cauzate de necunoașterea de către instanță a unor împrejurări de care depinde adoptarea unei hotărâri conforme cu legea și adevărul.

13. Totodată, Curtea reține faptul că soluționarea cererii de revizuire parcurge două faze procesuale, respectiv cea a admisibilității în principiu, în care se examinează îndeplinirea condițiilor cerute de lege, și aceea a rejudecării cauzei după admiterea în principiu. Existența a două faze procesuale în judecarea cererilor de revizuire este o soluție tradițională nu numai pentru procesul penal român, examinarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire fiind de natură a deschide sau nu cea de-a doua etapă a revizuirii — rejudecarea — în care, conform art. 461 alin. (1) din noul Cod de procedură penală, se aplică regulile privind judecarea în primă instanță.

14. În continuare, Curtea reține că procedura admisibilității în principiu a cererii de revizuire, reglementată în alin. (2) al art. 459 din Codul de procedură penală, este faza procesuală

în care instanța verifică, în camera de consiliu, fără citarea părților: dacă cererea a fost formulată în termen și de o persoană având calitatea procesuală prevăzută de art. 455 din Codul de procedură penală; dacă au fost invocate temeiuri legale pentru redeschiderea procedurilor penale; dacă faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea nu au fost prezentate într-o cerere anterioară de revizuire care a fost judecată definitiv și, totodată, dacă acestea conduc, în mod evident, la stabilirea existenței unor temeiuri legale ce permit revizuirea; dacă persoana care a formulat cererea s-a conformat cerințelor instanței și a completat cererea, în termenul stabilit de instanță, cu privire atât la cazurile de revizuire pe care se întemeiază, a mijloacelor de probă în dovedirea acestora, cât și cu privire la anexarea copiilor certificate de pe înscrisurile de care revizuentul înțelege a se folosi în proces. În cazul în care instanța constată că sunt îndeplinite condițiile enumerate anterior, dispune prin încheiere definitivă admiterea în principiu a cererii de revizuire, în caz contrar dispunând, prin sentință, respingerea cererii de revizuire, ca inadmisibilă, aceasta din urmă fiind supusă aceluiași căi de atac ca hotărârea la care se referă revizuirea.

15. Curtea observă că procedura reglementată de dispozițiile de lege criticate privește examinarea admisibilității exercitării unui drept, iar nu o judecată asupra temeiniciei solicitării ce face obiectul exercitării aceluși drept, așadar nu vizează însăși soluționarea căii extraordinare de atac a revizuirii.

16. Textul de lege criticat reglementează admiterea în principiu a cererii de revizuire, cale extraordinară de atac, mijloc procesual prin care sunt atacate hotărârile penale definitive care conțin grave erori judiciare, instanța neimplicându-se în niciun fel în judecata pe fond a unei acuzații în materie penală, aceasta verificând cererea de revizuire doar sub aspectul regularității sale, respectiv al îndeplinirii condițiilor în care poate fi exercitată referitor la hotărârile ce pot fi atacate, cazurile ce o justifică, titularii cererii și termenul de introducere. Așa fiind, având în vedere faptul că procedura prealabilă de examinare a revizuirii sub aspectul admisibilității în principiu nu vizează însăși soluționarea căii extraordinare de atac, instanța pronunțându-se doar asupra unor aspecte de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților, și constatându-se absența oricăror repercusiuni importante asupra situației revizuentului, Curtea reține că prevederile de lege criticate nu înfrâng accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

17. În plus, Curtea reține că în a doua etapă a revizuirii — rejudecarea cauzei după admiterea în principiu a cererii de revizuire —, conform art. 461 alin. (1) din noul Codul de procedură penală, se aplică regulile privind judecarea în primă instanță, respectiv oralitatea, nemijlocirea, contradictorialitatea și citarea persoanei vătămate, a părților, a altor subiecți procesuali a căror prezență este necesară pentru soluționarea cauzei, cu participarea obligatorie a procurorului, toate acestea constituindu-se în veritabile garanții de natură a îndeplini exigențele constituționale și convenționale referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Totodată, în această a doua fază procesuală a soluționării cererii de revizuire, instanța poate dispune efectuarea cercetărilor necesare de către procuror, dacă constată că situația de fapt nu poate fi stabilită în mod nemijlocit sau aceasta nu s-ar putea face decât cu mare întârziere [art. 461 alin. (3) din Codul de procedură penală] și, de asemenea, dacă găsește necesar, administrează din nou probele din cursul primei judecăți [art. 461 alin. (2) din același cod].

18. În continuare, Curtea constată că dispozițiile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală au preluat soluția legislativă care se regăsea în art. 403 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală din 1968, potrivit căreia „Admisibilitatea în

principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului.”

19. Cu privire la constituționalitatea acestor din urmă prevederi legale, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin deciziile nr. 325 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 30 mai 2012, nr. 475 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 19 iulie 2012, nr. 518 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 20 iunie 2012, nr. 606 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 26 iulie 2012, și nr. 1.073 din 13 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2013, nr. 142 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 11 aprilie 2013, și nr. 470 din 14 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 24 ianuarie 2013, reținând că revizuirea este o cale extraordinară de atac împotriva hotărârilor penale definitive și poate fi exercitată numai în condițiile reglementate în art. 393 și următoarele din Codul de procedură penală din 1968, iar potrivit art. 403 din același cod a fost instituită procedura prealabilă a admiterii în principiu, stabilindu-se în alin. 1 că instanța, pe baza materialului primit de la procuror, examinează, în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului, dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu.

20. Curtea a mai reținut faptul că, prin natura și conținutul ei specific, o astfel de procedură prealabilă, de examinare a revizuirii sub aspectul admisibilității în principiu, nu vizează însăși soluționarea căii extraordinare de atac, ci doar verificarea întrunirii condițiilor de exercitare a acesteia referitoare la încadrarea cererii în termenul legal, la întemeierea ei pe cazurile prevăzute în lege și depunerea ori invocarea mijloacelor de probă în dovedirea cazului de revizuire. Altfel spus, instanța se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției, ca și în cazul judecării recuzării sau a strămutării pricinilor.

21. Așadar, cât timp procedura admiterii în principiu nu privește însăși judecarea pe fond a cererii de revizuire, Curtea a constatat că dispozițiile referitoare la admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la apărare și la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se ocupă de fondul cauzelor. În astfel de condiții de reglementare, față de limitele și efectele restrânse ale derulării procedurii în cadrul examinării admiterii în principiu a revizuirii, nu s-ar putea considera că desfășurarea acestei etape prealabile ar fi susceptibilă de înfrângerea dreptului la apărare, întrucât acesta presupune posibilitatea neîngrădită a oricărei persoane interesate de a se apăra ori de a-și angaja un apărător atunci când o autoritate se pronunță asupra unei probleme ce ține de fondul unui litigiu și nu asupra unor probleme procedurale reglementate atât în vederea unei mai bune administrări a actului de înfăptuire a justiției, cât și în scop preventiv în vederea înlăturării unor obstacole ce pot fi de natură să ducă la o tergiversare nejustificată a soluționării cererii.

22. Referitor la invocarea, ca temei al excepției de neconstituționalitate, a art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea a constatat că o atare încălcare nu poate fi reținută, întrucât principiul egalității cetățenilor nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul nu poate fi decât diferit.

23. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție, aceasta nu a fost reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care

există o restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și

considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru aceleași motive, Curtea reține că prevederile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici celorlalte dispoziții constituționale și convenționale invocate de către autorul excepției.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marcel Savin în Dosarul nr. 865/32/2014 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrele ledera I și ledera II

Având în vedere:

— Referatul Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și operațiunilor petroliere nr. 400.447 din 30 aprilie 2015 privind verificarea îndeplinirii condițiilor legale și propunerea de aprobare a renunțării;

— art. 31 lit. b) coroborat cu art. 32 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrele ledera I și ledera II, județul Dâmbovița, convenită prin Licența de concesiune nr. 2.274/2001, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Agrego Prod” — S.R.L.

Poiana Cămpina, în calitate de concesionar, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 20 mai 2015.

Nr. 6.

MINISTERUL
ENERGIEI,
ÎNTEPRINDERILOR
MICI ȘI MIJLOCII ȘI
MEDIULUI DE AFACERI
Nr. 565 din 17 aprilie 2015

MINISTERUL
FINANTELOR PUBLICE
Nr. 576 din 18 mai 2015

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI, PROTECȚIEI
SOCIALE
ȘI PERSOANELOR
VÂRSTNICE
Nr. 946 din 29 aprilie 2015

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea Comercială „Medserv Min” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, ale art. 8 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 42/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul energiei, întreprinderilor mici și mijlocii și mediului de afaceri, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea Comercială „Medserv Min” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul energiei,
întreprinderilor mici
și mijlocii și mediului
de afaceri,

Andrei Dominic Gere

p. Ministrul finanțelor
publice,
Dan Manolescu,
secretar de stat

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

ANEXĂ*)

MINISTERUL ENERGIEI, ÎNTREPRINDERILOR MICI ȘI MIJLOCII ȘI MEDIULUI DE AFACERI
Societatea Comercială „Medserv Min” — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
PE ANUL 2015**

		mii lei		
0	1	INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2015
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	4.697
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	4.694
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	3
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	4.495
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	4.487
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	555
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	18
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	3.784
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	2.911
		C1 ch. cu salariile	13	2.328
		C2 bonusuri	14	582
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	254
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	620
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	130
	2	Cheltuieli financiare	20	7
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	203
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	72
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	130,6
	1	Rezerve legale	25	10,2
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	120,4
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	60,2
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	60,2
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	60,2
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2015
0	1	2	3	4
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	152
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	152
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	143
	2	Nr. mediu de salariați total	49	134
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	1.781
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	1.448
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	35
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	957
	8	Plăți restante	55	
	9	Creanțe restante	56	

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 830523